

Németh Zsolt államtitkár úr
Dudás Károly magyar állami kitüntetések elmondott laudációja

Tisztelt kitüntetett!
Kedves ünneplők!
Hölgyeim és uraim!

A nemzet, amely megbecsüli saját nagyjait és az érte, a nemzetért végzett munkájukat, önmagát tiszteli meg ezzel. Egyben biztosítja azt, hogy közösségként hosszú életű legyen e földön, és e hosszú fennmaradás idején jobb sorsa legyen.

Megbecsülni elsősorban azzal tudjuk nagyjainkat, ha értéküket *felismerjük* és *elismerjük*. Ha munkájukat, munkájuk eredményeit észrevesszük, néven nevezzük, örömmel és tisztelettel felmutatjuk.

Dudás Károly eddigi írói, kultúraszervezői és közéleti életműve számunkra, a magyar nemzet tagjai számára ilyen mérce, erőforrás és irányjelző tábla. S nekem személy szerint - aki ismerhetem őt 1986-tól olyan viszonyítási pont, aki összefonódott a Délvidék elmúlt 25 éves történetével.

Élete átfogja a huszadik század második felét és a jelen században napjainkat. A világháború másnapján, 1947-ben születvén már a kommunista Jugoszláviában, a megtizedelt, megalázott és kismimizett magyarság tagjaként töltötte gyermekkorát, illetve tanulóéveit. Szabadkán gimnazista, Újvidéken bölcsész egyetemista. Magyar szakon 1973-ban szerez diplomát. Belenő a közösség szellemi életét alakító értelmiségi világba, magyar tanáregyéniségek és műhelyek formálják gondolkozását. De hamar cselekvő részese lesz maga is ennek a délvidéki magyar kulturális munkának.

Igen fiatal korától jó tollú író ember, egyetemi évei óta újságíró, huszonévesen szerkeszteni is kezd. Főbb művei közül a legelső, a „Szakadó” című riportkötetet harminc éves korában jelenteti meg. Három évre rá saját novelláskötettel jelentkezik, a *Jártatással*, majd két regénye következik 1987-ben, a *Ketrecbál* és *A gyalogtörök*, melyek közül az utóbbit ifjú közönségnek szánta. 1996-ban *Királytemetés* címmel novelláit és cikkeit tette közzé. Szinte mindegyik kötete és számos novellája kitüntetést érdemelt ki művészi értékéért is. 1982-ben Szirmai Károly Irodalmi Díjjal, 1992-ben Berzsenyi-díjjal ismerték el írásait. Írói és publicisztikai munkásságát 2003-ban a Szabó Zoltán-díjjal jutalmazták. Újságírói tevékenységének szolt a 2007-ben számára odaítélt Táncsics Mihály-díj.

De az irodalom, a művelődés emberei a mi tájainkon betöltik mintegy a mai divatos-nyugatos szóval „civil szférának” nevezett „nem kormányzati szektor” célokat kijelölő, mozgósító, társadalomszervező szerepét is – ez éppen Dudás Károly munkásságában látható tisztán. Az újságíróból a Képes Ifjúságnál kulturális rovatvezető válik, 1983-tól a „7 nap” szerkesztőjeként dolgozik, tíz év múlva „Új hét nap” (egy évre rá „Szabad Hét Nap”) címen lapot alapít és vezet, 2001 óta kiadót igazgat, a hiánypótló Pannon Press-t.

Mindez pedig nála a nemzet csaknem száz éve kisebbségi sorsban élő délvidéki részének szolgálatában történik. Alapítóként vett részt a Vajdasági Magyarok Demokratikus

Közössége, majd a Vajdasági Magyar Szövetség munkájában, az elnökségben. Bábáskodott a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség 1992-es megalakulásánál, és mindmáig vezeti a szervezetet. Szülőfalujában, Csantavéren 1990-től 18 éven át önkormányzati képviselő, e minőségében tagja Szabadka községi képviselő-testületének is. Ellátja a tájékoztatási és oktatási feladatokat, valamint a magyarországi pályázatok lebonyolítását végző Concordia Minoritatis Hungaricae Polgári Egyesület elnöki tisztét. 2002 szeptembere óta tagja a Magyar Nemzeti Tanács tanácsnak.

Ennek a hármast hivatásnak – a jelle vált szó művelésének; az ébresztő és ébren tartó próféta gyakran hálátlan, de mindig pótolhatatlan kiáltásának és kiállításának; a megroppant és hiányoktól szenvedő kisebbségi közösség közéleti felemelésének – egyidejű ellátása, minőségben alkat nem ismerő, lankadás és bicsaklás nélküli ellátása teszi Dudás Károlyt a nemzet számára kiemelkedő személyiséggé. Ezért tartották őt érdemesnek arra, hogy 2004-ben a Magyar Örökség Díjjal tüntessék ki, és jelentős részben ezért kaphatta meg 2007-ben az általa vezetett Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség a Kisebbségekért Díjat.

Vállalásáról, feladatairól, az általa végzett munkáról maga Dudás Károly így nyilatkozik: „Legnagyobb írónk, Márai Sándor után csak azt mondhatom, ha az értelmiség nem vállalja a közszereplést, akkor jönnek a böllérlegények ... az alkalmi politikusok, akik letargiába süllyeszti az embereket.”